

Velký světlý stříbřitý – stříbřitost a její stejnoměrnost – věčné téma ?

Barva, stříbřitost, odstín Velkých světlých stříbřitých je předmětem chovatelských diskusí odnepaměti. Přesto ani nyní není mezi námi chovateli, ale ani posuzovateli zdaleka jasno.

Na některých výstavách jsme nemohli být spokojeni s poměrně značným procentem králíků, kteří byli více Fs než Vss. Nejpodstatnější je „celkový dojem“ a ten by měl být jednoznačný v rozlišení těchto příbuzných plemen králíků. Pokud si nejsme na první pohled jisti zda před námi stojí Vss nebo Fs, není to určitě v pořádku a takový králík by neměl být hodnocen 94 a více body, jak je někdy možno vidět.

Základním a nejmarkantnějším rozdílem Vss a Fs, jak můžeme vyčíst ze vzorníků např. našeho a evropského (zahrnují obě plemena), švýcarského (pouze Fs) nebo německého (pouze HGrS) je **stejnoměrnost stříbřítosti**.

Vss má být stejnoměrně stříbřítý, s co nejvíce podobným odstínem stříbřítosti na motýlku a uších oproti tělu. Zde ovšem prosvítá modrá barva podsady, barva na motýlku a uších tedy nemůže být tedy absolutně stejná jako odstín stříbřítosti na hřbetě. Úplně světlý, téměř bílý motýlek nebo uši jsou nežádoucí, neboť to by znamenalo velmi světlou podsadu (téměř bílou) nejen na těchto místech.

Fs je na první pohled odlišen velmi výrazným motýlkem, tmavším odstínem barvy na uších, očních kroužcích, koncích končetin a pířku, kde všude vidíme prosvěcující načernalou barvu podsady v kontrastu s odstínem stříbřítosti na těle. U Fs by měla být barva podsady intenzivnější, tmavě břidlicově modrá, až načernalá (pokud máme představu o barvě břidlice).

Pokud se na výstavě mezi Vss objeví barevně typický Fs, musí dostat příslušné ocenění – neklasifikován – barva připomínající Fs, nebo 16 – 17 bodů na barvu a zpravidla maximálně 8 bodů na podsadu.

Jestliže se někomu takový králík líbí (a vůbec to nemám nikomu za zlé), může se Fs zabývat, možnosti pro jejich chov jsou, ve vzorníku u nás je Fs už léta vedle Vss. Mezi Vss však takový králík nemá co dělat, tím méně očekávat úspěch.

Chceme-li podrobně analyzovat barvu Vss, je nutné popsat jednotlivé faktory z nichž se skládá stříbřítost srsti tohoto plemene:

1/ základ je dán světle stříbřítými, prakticky bílými konci krycích chlupů - osiníků (spodní část je slabší a modravá), které početně velmi výrazně

převažují. Pokud je tento základ tvořen krycími chlupy šedými, vzniká matný odstín a stříbřitost není tak líbivá.

2/ do této základní stříbřité vrstvy **prosvítá modrá barva podsady**, nemá mít černý nádech, ten se projeví nežádoucím způsobem i na nose a uších.

3/ efekt stříbřitosti **dotvářejí silné, černé, lesklé, prodloužené pesíky** o 1 cm přesahující základní stříbřitost. Ideálně je těchto pesíků asi 5 až 10 na ploše 1 cm čtvereční. Nedostatek nebo přebytek pesíků je nežádoucí, stejně tak pokud jsou nevýrazné, slabé nebo prohnuté - pokroucené. O počtu a výraznosti pesíků by bylo zajímavé dále kvalifikovaně diskutovat.

4/ **odstín barvy na nose - motýlku a uších** je utvářena vzhledem k délce chlupů jinak, barva velmi krátké srsti vznikne promísením základní stříbřité barvy konců krycí srsti s modrou barvou podsady. Nos a uši nemají být výrazné, začernalé, měly by být intenzivně prostříbřené se znatelným faktorem modré barvy podsady. Ani příliš světlý motýlek a uši nejsou ideální, jsou bez stříbřitosti a bez podsady. Profoukneme-li srst na motýlku (nebo v jeho těsné blízkosti), měla by i zde být podsada modrá. Trochu jinak je vytvářena barva na píruku, jednotlivé druhy chlupů nejsou tak výrazně odlišeny, ale i zde jsou v ideálním případě černé pesíky. Rovněž břicho nemůže mít naprosto identický odstín a prostříbření jako hřbet, prakticky zde schází výrazné černé pesíky a krycí srst je matnější.

V chovu Velkých světlých stříbřitých hraje roli i vkus a cit pro barvy každého jednotlivého chovatele a možná i to je na tomto plemeni a jeho chovu tak pěkné a zajímavé.

Miloslav Martinec

Poznámka: Často není jasné rozlišení jednotlivých druhů chlupů v srsti králíka.

Chlupy podsadové – vlníky – nejpočetnější a nejjemnější, síla 10 – 16 mikrometrů, zvlněné, dlouhé podle plemene 20 až 40 mm.

Chlupy krycí – osiníky - dlouhé 25 až 50 mm, silné 20 – 40 um, ve spodní části jemnější a zvlněné, ve druhé polovině rovné se silnější špičkou, na jeden krycí chlup připadá 30 – 40 chlupů podsadových.

Pesíky – nejdelší, dlouhé 30 – 70 mm, silné 40 – 100 um, nejméně početné, velice lesklé – dřevový kanálek je vyplněn vzduchem, což vytváří silný lesk.